

154. 87
**CONCIO
AD REVEREN-
DISSIMOS PATRES
ET PRESBYTEROS**

Totius Prouinciz *Cantuariensis* in Synodo

LONDINI Congregatos:

HABITA

IN ECCLESIA CATHEDRALI

S. PAULI, ANNO DOM. 1620.

I AN. 31.

Per IOHANNEM BOVVE

Decanum Sarisburiensem.

Manifestentur in pace sua Pseudopropheta.

HILARIUS contra Constant.

LONDINI,

Apud IOHANNEM BILLIUM,
Typographum Regium. 1621.

CONCITO
AD REVEREN-
DISSIMOS PATRES
ET PRESBYTEROS

Totius Provinciae Cantuariensis in Synodo
Londini Congregatos

HABITA
IN ECCLESIA CATHEDRALI
S. PAULI Anno Domini 1630
Jan. 31.

JOHANNES BOWLES
Procurator Capituli Cantuariensis

Stamp: Printed in the City of London
H. A. 1630
H. A. 1630

LONDINI
JOHANNES BOWLES
Typographum Regium. 1631.

P A T R E S
R E V E R E N D I S S I M I,
Fratresque in C H R I S T O
colendissimi,

Scribitur A C T O R V M X V. versu VI.

Congregati sunt igitur Apostoli & Presbyteri, ut despicerent de hac re.

Tñ vereor ne turpe videatur, Theologum dicere incipientem, timere, cum tamen probe intellexerim, coram tot Aaronitis, luminaribus, Angelis, nihil nisi perfectum iudicio, elaboratum industria afferri oportere, non possum

non totus contremiscere. Planèque huic oneri succumberem, nisi in coelo, hoc ipsoque in templo, adessent mihi testes locupletissimi, non me mea voluntate, sed iussu atque hortatu autoritatis amplissimæ, Sacrosanctum hoc suggestum ascendere. Recreat itaque me testimonium conscientia, non modò non ambientis, sed tanti muneris inuidiam declinantis; Reficit me divini Spiritus gratia, quæ humilibus solet aspirare: Vestra deniq; benigna serenitas, (quam hisce oculis meis videor intueri) refocillat.

Vnde verò, vel aptius, vel foelicius auspicari possum,

A

sim,

^a Omnia (concilia) hanc formā, non solum in controuersijs decidendis sunt secuta, sed eandem etiam formam in personis retinuerunt, ac eadem quasi personæ in posterioribus concilijs quæ in illo primo Hierosolimitano & præfuisse, & sententias dixisse, atque decreta fecisse recta, dici possunt.

Reginald. Polus de Concilio. quæst. 55.
^b Reuerendissimus Episcopus *Wintoniensis* coram Ierensissimo Rege *Iacobo, Carolo* Principe, Proceribus & Episcopis totius Angliæ orationem habuit, sumpto hoc themate:
Deus stetit in medio deorum.

^c *Hieronymus de Grauius.*

^d *Perseus.*

sim, quam ab hoc læcto, & electo Spiritus Sancti oraculo; In quo, vel ipso ^a *Polo* (Cardinali, Legato, amantissimi Tridentino) iudice, sacri conuentus Idæam, exemplar, expressamque penitus imaginem contemplari licet. In quo, non de quiescentibus, & retribuentis cateruæ popularis agitur, sed de Apostolis & Presbyteris, qui interfuerunt: de fructu consulendi, quo despicerent: de re longè grauissima, cuius ergo conuenerunt.

Neque enim congregari summos Ecclesiæ Pastores, temerarium: neque afflatos spiritu, more humano despiciere, otiosum: neque de hac re (extirpandis nimirum erroribus) consulere, indignum habetur.

^b Heri Diuorum Congregationi interfuistis:

Hodie Apostolorum Conuocationi adestis.

Heri de concilio principum (ad miraculum omnia) accepistis: Hodie de conuentu Presbyterorum (ad salutem singula) audietis.

Heri Deus stetit in medio deorum: Hodie, ut spero, Angelus foederis stabit in medio Angelorum.

Primum autem mihi videtur de causa,

Secundò de fructu,

Tertiò de personis dicendum esse.

De hac re, (ubi origo mali) congregantur despiciere, (ubi remedium Concilij) congregantur Apostoli & Presbyteri (ubi animarum medici) ordine & literato consequuntur.

De quibus omnibus dum verba fecero, conspectus vester multò iucundissimus, non silentium modo orationi meæ, verum etiam patrocinium pollicetur.

Capitulo huius libri decimo tertio, ^d Saulus & Barnabas

Barnabas segregantur è collegio Antiocheno, iussu-
que Spiritus Sancti emittuntur ad opus solennioris
ministerij.

Illi verò sic emissi, ^a multas regiones peragrârunt, ^a *versu 4.*
nec non & multas insulas adierunt, semen Evangelij
hinc indè inter Gentes sparserunt, Ecclesiarum fun-
damenta passim iecerunt, ^b tandèmq; Antiochiam ^b *Act. 14.*
vnde primùm soluerant, renaugârunt. *ver. 26.*

At quantum mutata rerum facies ! Antiochiam ve-
niunt, sed Antiochiam in ipsa Antiochia non inueni-
unt. ^c Emissarij nempe Iudæorum, iugum cæremoni- ^c *Act. 15. 1.*
narum importabile, credentium ceruicibus imponere
moliuntur.

Docent, Mosaico ritu circumcidi oportere, *versu 1.*

Disputant, cum Paulo & Barnaba, *versu 2.*

Circumcisus est Christus, circumcidere ergo & tu.

Hoc eorum argumentum referente Epiphanio.

Cumque nullo modo sopiri potuit exitialis illa con-
tentio, placuit vt Paulus & Barnabas ascenderent ad
Apostolos & Presbyteros percontaturi de hac quæ-
stione.

Atque huius rei gratia congregantur Apostoli &
Presbyteri, ne gregem à Christo sibi commissum Hæ-
reseos lepra contaminaret.

Causa quæ sit, videtis. Nunc quid observandum est,
considerate.

Exorta enim est hæc Hæresis, non post multa re-
troacta sæcula: sed lactente adhuc Ecclesia, & quasi
in cunabulis vagiente. Nec authores habuit è fæce
plebis, *Idiotas*; sed primi nominis *Pharisæos*: Nec ig-
nobilioris alicuius pagi *incolas*; sed *Hierosolymitanos*:
Nec Pharisæos in totum Iudaizantes; sed *Christianos*.

Nec à fonte purioris doctrinæ remotissimos; sed vnà cum Apostolis versatissimos: Nec vbiuis gentium coeunt Hæretici, sed consultò, sed destinatò, Antiochiam petunt, ad hoc suum virus euomendum. Adeo vt, vbi ob receptam fidem primùm nominati sunt^a Christiani, ibi, propter obortam hanc litem, primùm audirent Hæretici.

Solent, inquit^b Tertullianus, quidam miriones, de quibusdam personis ab Hæresi captis, ædificari in ruinam. Quasi nouum sit & inauditum, quosdam in *discipulatum* coëptatos, à Domino^c retrocedere, ad *diaconatum* promotos, in fœdam^d libidinem prolabi ad *Apostolatum* electos, Dominum^e prodidisse.

An ex personis probamus fidem, an ex fide personas? Quid ego commemorem^f Nestorium, qui vt vni Hæresi suæ aditum patetaceret, cunctarum hæresium blasphemias insectabatur? Quid^g Apollinarem, Porphirij flagellum, Homeri æmulum? Quid^h Photinum, ingenij diuitem, iudicio perspicacem, eloquio præpotentem? Quidⁱ Tertullianum, cuius quot verba, tot sententiæ: quot sensus, tot victoriæ? Quid^k Originem, ecclesiasticum illum Epimenidem, cuius defuncti pellem literis exaratam fuisse fabulantur Mythologi?

Magnorum, antiquorum, doctissimorum hominum lapsus permisit Deus, vt fides habendo^l tentationem, haberet etiam probationem.

Neque verò in cœlum os attollat impius, illudque Gentilis apud^m Chrysof. ingeminet, Vellem, Vellem fieri Christianus, sed nescio cui adhæream. Multæ sunt inter vos pugnæ, opiniones variæ, discrepantia doctorum iudicia, nescio quod dogma eligam, quod præferam, cui adhæream.

Vt

^a Act. 11. 26.

^b De præse. aduersus hereticos.

^c Iohannis 6.

^d Apocal. 2. 15.

^e Nicolaitæ voluptatis gratia, tum seiplos, tum obediētes per dederunt ac perdunt. Spiritus enim erroris est velut flatus in tibia, diuersis motibus concitans vnumquemque stolidum contra Veritatem. Delectanturque vocibus erroncis quasi musico instrumēto. Epiphanius hæres. 25.

^f Iohannis 13. 21.

^g Vincentius Tyriensis, cap. 16.

^h 16.

ⁱ Idem capite 24.

^k Vincentius Tyriensis cap. 23.

^l Tertul. de præscripti.

^m Homilia 33. in Acta in Moral.

Vt ab hoc nos expediamus labyrintho, Cyrillum contra Iulianum Apostatam acutissimè differentem audiamus. Philosophorum principes, Plato, Aristoteles, Zeno, Epicurus, miris inter se contentionibus digladiantur, nec iisdem principijs nituntur, fundamentisque naturæ. Qui verò nobis, inquit Cyrillus, sanctorum dogmatum ab initio fuerunt doctores, vnicè inter se consentiunt, atque conspirant. Nec aliter sensit Moises quàm Esaias, nec Iacobus Paulo, nec Petrus Iohanni contradicit. Nec Evangelistæ pugnantia inter se atque contraria Scripturarum monumentis consignarunt. Quod si nonnulli, qui aut horum auditores, aut interpretes fuerunt, aliquid humani passi sunt, atque à veritatis tramite deuiarunt, satis tamen prospectum Ecclesiæ, dum Prophetas, Apostolos, Evangelistas, limpidissimos illos fontes, ab omni contradictionis luto defæcatis habeamus.

Resumamus iam illud *Gentilis*, vellem fieri Christianus, sed nescio cui adhæream. Nescis cui adhæreas? Adhæreas Prophetis, Apostolis, Evangelistis.

Dum Scripturarum, inquit ^a Chrysost. manet inuiolata maiestas, sacrosancta autoritas, fieri non potest, quod is qui simplici corde ad indagandam veritatem humiliter accedat, salutis suæ non satis consulat.

Nos verò in Hæreticorum casses incidimus, dum aut personarum scientia attoniti, aut consuetudinis coeno immersi, aut educationis veneno imbuti, cogimus id in Scripturis contineri, quod ante lectionem præsumpsimus esse contentum. Atqui insurgit Iulianus, Deumque super omnia benedictum, aut *Impotentie* insinuat, quasi non potuit, aut *Inuidia*, quasi non voluit gliscentes Christianorū discordias compescere.

Sed stultus labor est ineptiarum, magnòq; conatu magnas nugae agit.

Potuit enim Hæreticorum corda domare, linguas refranare, ora comprimere, summus omnium moderator Deus. Placuit autem, & sapientissimè placuit, etiam de malis benefacere, quàm omninò Hæreticos non permittere. Cum enim in natura hominum deprauata, insita quædam sunt vitiorum elementa, in senitiā Neronis, mollitiē Sardanapali, ambitionem Cæsaris, ebrietatem Vitellij, sordes Euclionis, sacrilegium Verris, aut simile aliquod scelus eruptura. Ita Deus agit in hominum peccatis, vt nullo modo sit author peccati. Ordināt tamen, & pro singulari sapientia disponit, vt hæc futurorum malorum seminaria, in hoc potius quàm in illud scelus erumpant, in hæresim potius quàm in aliud flagitium impingant.

Consulamur anteriora huius Scripturæ. Quidam *secta Phariseorum* surrexerunt, versu 5.

Deum immortalem, numquid Aethiops pellem suam dealbare, numquid Pardus immutare maculas potest? *E secta Phariseorum?* E secta Phariseorum potius quàm Saducæorum? Pharisei apud *Indæos* vænalia gloriolæ mancipia; apud *nostros* eodem latenti morbo adhuc laborant. Solique Pharisei faces admovent ad incendium Ecclesiæ.

Si omnes omnium temporum annales euoluamus, inueniemus Simonem illum ^a Magum (Hæresiar-cham) referente Aegesippo, ambitiosa tabescentem inuidia. ^b Manem ^c stigmaticū & versipellē scrupulū, indicante Theodoro: ^c Valentinum furore poetico abreptū Theogoniam introduxisse: ^d Meletium præcipiti zelo iracundum, Schisma peperisse:

Marcio-

^a Epiphanius hæres. 21. concordat cum Aegesippo.

^b Dialogo 1. in præmio.

^c Hæres. 31.

^d Hæres. 68.

a Marcionem, virginei pudoris corruptorem, Christi a *Heref. 42.*
 contemptorem : b Marcum purpuratarum adulte- b *Libro 3. H. 34.*
 rum, prophetissarum fabrum, Foeminas bacchantes
 ad insaniam redegeisse : c Gnosticos, omni turpitudi- c *Here. 26.*
 nis genere luxuriantes, teste Epiphanio. Addam eti-
 am & his, nostri temporis Apostatam d *Scioppium*, d *εἰς τὴν μέσην ἐν τῇ*
 impuri oris, effrictæque frontis parasitum. Horum vix ἡ περὶ τούτου ἡ
 omnium superbia, invidia, versutia, furore, zelo, tur- καποδοματῶν ἀξί-
 pitudine, blanditijs, tanquam *veneno Scorpionum* vti- πικρὸν ἔχει
 tur Deus ad salutem dormientis Ecclesiæ. Si enim εἰς τὴν ἐκείνης ἐν πο-
 habeant potestatem affligendi corpora, quod olim τῶν ἐκκενδρωμένων
 concessum fuerat Arrianis, exercent iustorum *pazien- ἀπομνησθῆναι*
tiam, Si male sentiendo aduersantur, sicut olim Pela- *Theodo.*
 giani, exercent iustorum *sapientiam* : Eodemque ven- *Dialog. 1. in Pro-*
 to quo ventilatur veritas, multa ad Catholicam fidem *æmio.*
 pertinentia, & considerantur *diligentiùs*, & discuti- *Conueniunt hæc*
 untur *acutiùs*, & intelliguntur *clariùs*, & prædicantur *Vespillonis filio.*
instantiùs.

Quodque ad hanc Spartam quam suscepi ornan-
 dam potissimum spectat, *Sicut ex malis moribus bonæ*
leges, ita ex malis humoribus, pijsima conciliorum decre-
ta, originem atque natales sortiuntur. Si hæc enim hæ-
 resis nunquam fuisset *nata*, Concilium hoc nunquam
 fuisset *notum*, nec haberet Ecclesia quod opponeret
 ijs, qui dum Iudæi volunt esse, & Christiani, nec Iu-
 dæi sunt, nec Christiani. Ad explicandam itaque
 Concilij huius, tam *exemplaris*, quam *palmaris* utilita-
 tem, Dædaleis quod aiunt remigijs festinat oratio.

Congregati sunt ut Despicerent.

QVod de Prophetis olim a Petrus, hoc mihi de A- c *2. Pet. 1. 21.*
 postolis confidenter asserendum cenfeo. Non vo-
 luntate

luntate hominis, sed Spiritus Sancti afflatu atque instinctu veritatem illos Euangelij promulgasse.

Cum venerit ille spiritus veritatis, deducet vos in omnem veritatem. *Iohan. 16. versu 13.*

Pari itaque reuerentia *singula singulorum* Apostolorum scripta, perinde atque *omnium simul congregatorum* decreta veneramur. Vtunque enim diuersa fuerunt organa, idem tamen, qui in singulis loquebatur spiritus veritatis.

a Concilium dicitur à consulendo, vel consentiendo. *Festus.*

b Concilium dicitur à concalando, hoc est conuocando. *Whitakerus de Concilijs. cap. 2.*

Vt quid ergo despiciunt ^a consulendo, qui afflati: vt quid decernunt ^b concalando, qui *solitarij*: vt quid congregantur, qui *separatim*: Leges condere omni exceptione sanctiores potuerunt.

Solus tamen Petrus, solus Paulus, solus Iohannes, solus Iacobus, soli reliqui noluerunt, aut ex *plenitudine* potestatis, aut ex *magnitudine* reuelationis, aut ex *dictamine* spiritus decernere quicquam aut definire.

c *Versu 6.*

d *Versu 12.*

e *Versu 7.*

f *Versu 5.*

g *Versu 12.*

h *Versu 13.*

i *Versu 22.*

Sed ^c coacto Concilio, congregatis ^d fidelibus, collatis ^e argumentis, ^f contendentibus Hæreticis, ^g concurrentibus Presbyteris, ^h concludentibus Apostolis, ⁱ comprobantibus vniuersis; reliquerunt nobis exemplum salutare discutiendæ veritatis in publico concilio.

Vtunque enim sacra Scriptura, vnica est fidei regula, cuius fulcro plus quàm Atlante cælum nititur salus nostra, vtunque per trecentos (plus minus) annos ^k œcumenica non est coacta Synodus, vtunque Bellarmino consentimus, quod Menandrianos, Saturnianos, Gnosticos, Ebionitas, Cerinthianos, Pelagianos, & id genus furfuris, publico Anathemate non percussit Ecclesia. Vtunque tandem plurimæ

k *Ante Nicenam sub Constantino.*

aliæ

aliæ hæreses gladio Scripturarum euaginato in Tartara olim præcipitatæ fuerunt, aut indies præcipitantur; frequenti tamen vsu Conciliorum siue *Generaliū*, quæ haberi possunt, siue *Prouincialium*, quæ non possunt non haberi; nihil ad comprimendas hæreses neruosiùs potest excogitari.

Annon promisit Christus duobus aut tribus in nomine suo congregatis assistentiam Spiritus? Annon impleuit quod promisit? ^a Duobus, sicut Paulo & Silæ incarcerationis, *Actorum* 16. Tribus, sicut pueris in fornace Babylonica æstuantibus, *Danielis* 3. *Qui paucis promisit, plures non prætermisit.*

^a Cyprian. de unitate Ecclesiæ.

^b Spiritus Prophetarum subiecti sunt Prophetis. *Subiectio spirituum, sit deiectio Hæreticorum.*

^b 1. Corin. 14. 33.

Faces (inquit Chrysost.) accensæ si separantur, fumum emittunt, si vniuntur, flammam excitant. *Citiùs inuenitur, quod à pluribus queritur; limpidius cernitur, quod duobus oculis hauritur; facilius trahitur, quod coniuncta vi impellitur.* Queruntur Patres in Concilio Toletano quarto, idcirco Babylonicæ confusionis ollam *tunc temporis* fuisse succensam, quod Ecclesiastici conuentus disciplina negligebatur.

Fateor quod neq; *Tribunitia* potestate intercedunt, nec *Dictatura* imperiali proscribunt, nec *infallibili* iudicio decreta fanciuntur Comititalia; nullum tamen extra Scripturas medium, æquè certum, aut libentiùs agnouit, aut antiquiùs habuit, aut frequentius vsurpauit vetus Ecclesia.

Nicæna Synodus *deitatem* filij contra *Arium*, Constantinopolitana *diuinitatem* Spiritus contra *Macedonium*, Ephesina *unitatem* personæ contra *Nestorium*, Chalcedonenfis *distinctionem* naturæ contra *Eutichem*,

Constantinopolitana altera *originem animæ*, redemptionem hominis, supplicium Dæmonis, contra *Origenem*. Constantinopolitana tertia, *duas* in Christo etiam post resurrectionem *voluntates*, contra *instituta* Constantini: Francofordiana legitimum imaginum in templis vsum, contra Græcorum *Iconomachiam*, quæ tolleretur, contra Romanorum *Iconolatriam* quæ adoraret, intrepidè tuebantur, sanamque fidei doctrinam, ab omni hæreseos fermento integram, posteris commendabant. Prouincialia etiam Concilia, (vt cunque contradicit Bellarminus) non à Pontifice Romano *precariam*, sed à Spiritu sancto donatam auctoritatem habent. *Theophilus* enim Cæsareæ in Palestina, *Irenæus* in Gallia, *Palmas* in Ponto, *Basilus* in Achaia, *Policrates* in Asia, æque ac *Victor* Romæ, ad sopiendam de Paschate controuersiam, Concilia coegerunt Prouincialia.

a Tradunt Annales Francorū, quinque concilia iussu Caroli super statu Ecclesiastico corrigendo per totā Galliam ab Episcopis celebrata fuisse.

Quorum vnum *Moguntiaci*, alterum *Remis*, tertium *Turonis*, quantum *Cabiloni*, quintum *Arelati* congregatum est. Baron. ad annum 813.

b Vide *Generum* & Cent.

c Ibidem.

d Ibidem.

e Ibidem.

f Ibidem.

g De vita Constantin. lib. 1. cap. 44.

^a Carolus Magnus, vel inuito Pontifice, *Moguntia*, *Rhemis*, *Turonis*, *Cabilonis*, *Arelati*, ad mores ruentis Ecclesiæ reformandos quinque coegit Prouincialia.

Ad profigandum vnum Arium, ^b octodecem, ad minimum, conuenerunt Prouincialia.

Quid ego ^c decem *Antiochena*, ^d sedecim *Toletana*, ^e viginti vnum *Anglicana*, ^f viginti tria *Affricana*, commemorem? Prouincialia omnia (inter vnius horulæ spatium) nemo potest (non dicam) complecti orando, sed ne per censere numerando.

Ponam singula ad compendium, vnoque ^g Eusebij elogio contra Licinij tyrannidem concludam vniuersa: *ὁ δὲ δουλῆτος τὰ μεγάλα τῆς οὐκ ἐκείνου ἡ διὰ τοῦτον καταρτίζονται.*

Nihil magnum in Ecclesia sine Conciliorum auctoritate, aut firmiter stabiliri, aut ad æquilibrium veritatis potest reuocari.

Verse-

Verfetur itaque Ecclesia in errorum turbinibus,
& procellis? Ignorantiæ tenebris circumueftiatur?
Vulneribus discordiæ lanietur? Quo fydere tempe-
ftates fedabimus? Qua luce tenebras difpellemus?
Qua arte vulneribus medicinam adhibeamus? nifi
Conciliorum cynofura, quæ eft omnium certiffima:
Conciliorum luce, quæ eft omnium clariffima: Con-
ciliorum arte, quæ eft omnium probatiffima.

Verum quod in naturalibus docent Philofophi,
hoc in moralibus dolent Theologi, optimi cuiusuis
corruptionem effe corruptiffimam.

Sicut enim Concilia ad *munendam* veritatem fi *le-
gitima*, ita ad *pallandum* errorem fi *furreptitia*, pluri-
mum valent.

^a *Tiriano* enim conuentu *Athanasius* penè difcerpi-
tur. ^b *Hierofolymitano*, circumductus aftutijs Conftan-
tinus *Athanasium* in exilium relegauit.

Antiocheni ^c *frandibus*, *Eufthius* adulterij condem-
natur.

^d *Sirmienfis* impietate *fanguinaria*, *Osius* ad subscri-
bendum compellitur.

^e *Ariminenfis* Concilij *fide equiuoca*, orbis terrarum
ingemuit, fe improuifo factum effe *Arianum*.

^f *Seleuciani* *iurgijs*, deridendam impijs, deploran-
dam bonis contentionem, mouerunt *Acatiani*.

^g *Ephesini* prædatorij *scelere incredibili*, *Flauianus*
Patriarcha calcibus impetitur, pedibus conculcatur,
triduo poft ex vulneribus moritur.

^d Simul ac fenex ille *Osius* eorum fidei affentire abnuebat, plæge illi erant infl. &c. membra
machinis diftorta, &c. *Socrat. lib. 2. cap. 26.* ^e *Hieronymus, Athanasius, Hilarius.* ^f *Leo-
nas aſud Socrat. lib. 7. cap. 32.* Abite ergo, & in Eccleſia nugas agite. ^g Concilium Calce-
donenſe aſtione prima de deſitione *Dioſcori*, Homicidam *Chriſtus* depoſuit: Iuſtus Senatus,
iuſtum Concilium: Martyres Deus vindicauit. *Flauianus* Epifcopus à *Diſcore* interfectus.
Enagr. lib. 2. cap. 4. De genere mortu, vide Liberatum & Geſitum, libro 1.

^a *Theodoretus libro*
*1. caput 29. Ruſſi-
nus lib. 1. cap. 17.*

^b *Theod. lib. 1.*
cap. 30.

^c Muliercula quæ
corpus ſuum pro-
ſtituebat, ab *Ari-
anis* conductæ, in-
fantem præ ſe fe-
rens lactentem,
aebat cum impu-
dentiffimis cla-
moribus ſuſcep-
tum genitumque
illu ab *Eufathio*.
illa verò vxor fuit
Eufathij cuius-
dam fabri. *Theodo-
reti li. 1. ca. 20. 21.*

a In Synodo Constantinopolitana illa pars Episcoporum, quæ imaginum cultum impugnat, alteram ita verbo Dei retundit, ut illa victoriam desperans, Synodum dissoluit: excogitatis insidijs, quibus veritatis assertores opprimantur, quo postea errori locus esse potest. *Gesner, ex Paul. Diac. l. 23.*
 b Postremo Tridenti quæ ciuitas est in Germania & Italia finibus sita, In eo negotio ambitiosè & astutè nimis multi versantur, plusquàm humanis consilijs, in re quæ ad Dei gloriam spectat, quam gratiæ diuinæ tribuitur.

Thuan. l. 1. fol. 64.

c Scripto publicè typis excuso anno 1536. In Epistola quæ anno 1547. d *Augustæ* in comitijs ad Papam est scripta per Episcopos Germanos. Hæc inter cætera eiusdè farinae habentur. Inchoatum est Tridenti Concilium, magno quidem voto, & expectatione omnium. Sed non (ut flagitatum erat) intra fines Germaniæ, resque ipsa poscebat, sed in Tridentino oppido, longè interiectis Alpium montibus, ut veriùs in Italiæ finibus, quàm intra Germaniæ oram constitutum esse videatur. Quæ sanè causa fuit, beatissime Pater, quod pauci admodum ex nostris, ac nulli penè eum obire Synodum, ac ne nuntios quidem suos mittere potuerint, præsertim ardenie bello maximo. Ego e *Iacobus Hortensius Mendoza, &c. Proressa, Caesar, Maiestatis* edita 1547. *Thuan. lib. 4. fol. 220.*

f Anno 1551. prima die Septembris protestatur primum ob grauissimos bellorum motus, non sibi licere, nec esse suæ ditionis, Episcopos Tridentum mittere. Deinde se non habere hoc pro publico Concilio. Denique Decretis illius, neque se, neque sui regni quenquam pofferenti. *Sleid. lib. 22.* Si tale editum publicè Lutetiæ recitatum. *Sleid. 16. Et Thuanus libro 6. omnia persequitur.*

* *Nicano secunda sub Irene* (adulatores aulici) anili mulieris superstitioni, de colendis imaginibus inseruerunt.

Aetas parentum peior auis, progeniuit nos nequiores. Produxit enim nobis Chimæram illam Tridentinam, cuius prodigio etiam adhuc laborat Ecclesia.

Extat Historia nuper typis excusa, quæ, ut audio, versutias, dolos, fraudes, imposturas graphicè depingit, quam ego adhuc non legi, idque consulto, ne plagiarij potiùs quàm Theologi vices obirem. Quas verò Rapsodias, mediocri cura in vnum collegi, vobis libenter impertiam, ut Tridentinum illud ^b conciliabulum, nec Concilium, nec liberum, nec legitimum, nec Christianum fuisse omnibus innotescat.

Hocine Concilium? contra quod, cum primo indictum fuit Mantuæ, ^c protestatur Henricus Rex Angliæ octauus etiamnum Papissans.

Contra quod, cum primo apertum est ^d Tridenti, summi Germanorum Episcopi protestantur.

Contra quod, cum primo translatum ^e Bononiæ, protestatur Carolus Imperator.

Contra quod, cum primo à ^f Iulio post fugam & de-

cennalem suspensionem, Tridenti relictum fuit, protestatur Rex Gallia.

Ad quod, dum de *Canoniciis Scripturis*, de *vulgata editione*, de *peccato originali*, decreta promulgantur, Angli, Scoti, Hiberni, Dani, Hungari, Poloni, Bohemi, Germani ne vnum quidem Episcoporum miserunt.

Sed *velitare* desino, ad arma veniamus *decretoria*: Synodus *Ephesina* secunda sub *Dioscuro*, in quo aderant *Patriarche quatuor*, & Romanus etiam Pontifex per Legatos suos, cur ab omnibus tanquam *auspici* & *predatoria* reijcitur?

Causam assignat *Leo* Pontifex Romanus in Epistola ad Theodosium. Dum *privata* (inquit) *causae religionis* exercentur *obtentu*, commissum est impietate paucorum, quod vniuersam Ecclesiam vulneraret. Ain, deuotissime Pontifex, (dum *privata causa religionis obtentu* exercentur?) Exercentur verò Tridenti, *Carolus* enim *Cesar*, & *Paulus* Papa, mediante *Cardinali Tridentino*, foedus inter se clancularium sanciunt.

Cesar ut *Germaniam* in *obedientiam* redigeret, Papa ut *insignia ducatus* *Placentini* filio suo *Aloysio* spurio obtineret. Addit *Onuphrius* Pontificem *Mediolanensis* imperij *dominatum* ambiuisse. Atque *hae privatae* causae inter *Cesarem* & Pontificem *Paulum* exercebantur sub *obtentu religionis*.

Cumque Tridenti redintegratum fuit à *Iulio* tertio conuenticulum, similes *privatae* causae inter *Cesarem* & *Iulium* exercebantur. *Henricus* enim *Rex Galliae* per

astu hanc pontificis spem nutrebat. *Onuph.* in *vita Pauli* 3. Et paulò post: *Cesari* autem sibi arma in *Germaniam* paranti, quod pecunia deesset, Pontifici *Mediolanense* imperium per ambages obtulit, ut grandi pecunia perfoluta *Octavius* nepos *Insulorum* (*Augusta* autoritate) *Dux* constitueretur.

a Erant Tridenti praeter Cardinales Pontificis Legatos & Tridentinum & Pachicum Hispanum Archiepiscopi 4. Episcopi 33.

In his duo Galli, quinque Hispani, vnus Illyricus, reliqui omnes Itali. Sleidan lib. 17. ad annum 1546.

b Bellum post haec acre & periculose *Cesar* suscepit, perdomandae *Germaniae* causa, *Onuphrius* in *Paulo*.

c Sleidan. libro 15. Arcani Concilij grauiore subesse causas putabant qui cum *Mediolanensis* imperij *dominatum* affectare dicebant, quod non obsecrè (nepotum suorum alterum insinuans) id praesentis pecunia comparare posse, sibi persuadebat ab e gente *Cesare*, & ad *Belgicum* bellum properante, *Cesar* quoque summo

Legatum suum *Abbatem Bellosanum* comitijs Tridenti habitis publicè protestatur, se non habere coniurationem hanc pro Concilio, sed *pro priuato conuentu*,^a qui non sit Reipublicæ, sed paucorum (meministis verba Leonis) sed *paucorum* vtilitatis causa constitutus. *Coniuratio* itaque Tridentina fuit, *Concilium* non fuit.

Deinde in Concilio *Chalcedonensi* *Dioscorus* violatæ fidei reus agitur, quod *ignaros* iudicij Episcopos in nuda Charta compulit subscribere.

^b Quod *Dioscorus* in Synodo *Ephesina*, hoc *Iulius tertius* in Tridentina pro imperio iussit.

^c Qui *Bulla edita* omnes *Archiepiscopos*, Episcopos etiam *Tridenti congregatos*, præter hæreticæ prauitatis inquisitores, à lectione nostrorum librorum sub Anathemate prohibuit.

Deum immortalem ! *hoccine Concilium* ? vbi prohibentur Iudices causam cognoscere, libros inspicere, vt cæci de coloribus, stupidi de causa incognita iudicarent ?

Queritur ^d *Athanasius*, quod in Concilio *Ariminensi*, cum reliqui Episcopi è sacris literis verba formarent, *Ariani* verò *chartulam exhiberent*. Eamque (verbis conceptis dolosam) pro fidei regula suscipiendam obtruderent.

Atque ouum ouo non est similis, quàm Tridentini Patres Arianis. Audite ^e mysteria.

^a In protestatione vbi supra. Verba *Thuarii lib. 6. fol. 601.* sunt huiusmodi. Neque habere hunc consensum pro œcumenica, & legitime congregata Synodo, sed magis pro conuentu quodam priuato, qui non religionis & reipublicæ causa, verum in ambitiosorum quorundam compendium, ex his turbis captantium, gratiam sit constitutus.

^b Tomo Conciliorum n. primo ex Officina *Quentel.*

^c *Bullæ* fragmentum editæ *Iulij 3.*

anno pontificatus primo est huiusmodi. Quum igitur diuersi effectus, quàm sperabatur ex concessionibus per prædecessores nostros & per

nos, variis personis, Episcopis & aliis de legendis libris hæreticorum factis secuti sunt. Omnes illas concessionibus reuocantes atque annullantes, ne in posterum aliquis cuiuscunque gradus, status, conditionis, & qualitatibus, aut quauis dignitate Episcopali, aut Archiepiscopali (nisi sint hæreticæ prauitatis inquisitores) dictos libros quouis modo legere, nec apud se publicè vel occultè, domi vel alibi tenere possunt, sub Anathematis pœna inhibemus. ^d *Apolog. 2.* ^e Protestatio concionatorum edita, anno 1563.

Praconcepta (Romæ) decreta per veredarios Tridentum mittuntur.

Ab *intimo* Senatu pro re nata poliuntur, limantur, emendantur.

Sic *polita* Theologis pro forma proponuntur discutienda, ubi soluta oratione militant sine aduersario.

Discussa Romam remittuntur.

Remissa Romæ denuo ventilantur.

Tandemq; per dispositos equos, Spiritus sanctus *mantica* inclusus Tridentum redit, & tum demum (quod olim *Ariani*) formulæ decretorum *compositis* verbis *dolose*, solenni pompa publicantur.

Vtrumne ergo Concilium Apostolicorum, an prostibulum hæreticorum meritò dicendum sit, alij iudicent. Ego *Quale, Quale* appelletur, *liberum* tamen non fuisse paulò altius repetita origine demonstrabo.

Paulus tertius, qui primus Tridentum patres acciuit, *Parmam* atque *Placentiam* nobilissimas Italiæ vrbes filio ^a *Aloysio* tradidit.

^b Anno verò Sessionis Tridentinæ secundo, dictus *Aloysius*, Romani Pontificis ^c *Spurius*, Placentiæ confoditur, vrbs à *Gonzaga* Cæsaris Legato occupatur. Qua de causa Pontifex ^d *insensus* Cæsari, nouum fœdus cum Gallo Cæsaris hoste sanciuuit. Et sicut olim *Constantius* Arianus, Episcoporum alios *Arimini*, a-

^a *Sléidan, lib. 19. Onuphris in vita*

Pauli 3.

^b *Sléidan, lib. 19.*

Onuphr. in v. ita

Pauli 3.

^c *De Aloysio, Thuanus lib. 4. fol. 322.*

Clam vero Pontifex non obscure Cæsari insensus erat, veritus ne ille, ad torius Italici imperium aspiraret, præsertim ne quod vsquam vti publicæ libertatis defensor commouere se posset, graues Trident. Concilij compedes inie-

^d Quod Cæsari-
anæ partis præsi-
des, pontificiæ
dignitati grauitè
maligneq; aduer-
sus extitisse dicitur:
Famaque
vulgasset Cæsari
quo Germanos
in officio contineret,
priuatique
commodi gratia,
non publicæ uti-

litatis, concilium in longum protrahere constituisset. Quo factum est, vt & *Petrus Aloysius* filius, qui nunquam impetrare poterat (hæc alia simultatum occasio) vt *Parma* & *Placentia* principatum donatum probaret, relicto Cæsare, non ignaro, aut dissimulante patre ad Gallicas partes sese conuerteret, & ipse Pontifex alienati animi non obscura signa daret. Quod aliquando iniquius quam Christiana pietas flagitaret, & Pontificia maiestas requirere videretur. Cæsarem Anglo hæreseos damnato adhæsisse in suam contumeliam assidue prædicaret. *Onuphr. in vita Paul. 3.* Et paulo post. Sed ante omnia exasperabat cum Placentia crepta, & filius occisus. Et paulo post Vnam temporis opportunitatē expectare Pontifex videbatur, qua illatas iniurias tuto posset vindicare. Hæc agitantem mors eum intercepit.

lios

a Proestatio
concionatorum
edita 1563, re-
perit.

Hæc verò prote-
statio *Cæsari* per
Mendozam, pri-
mum Romæ de-
nuntiata: 2. *Bono-*
nia: 3. typis vul-
gata, anno 1647.
in his verbis.

Ego *Iacobus Hur-*
tadus Mendoza,
nominè pientis-
simi & inuictissi-
mi domini mei
Caroli Cæsaris Ro-
mani Imperato-
ris, ex illius speci-
ali mandato, ac
no mine totius sa-
cri Imperij Ro-
mani, aliorumq;
regnorum & do-
miniorum suorum
protector. Nul-

lam posse esse auctoritatem assertorum Legatorum, S. V. & eorum Episcoporum, qui Bo-
noniæ sunt, sanctitati vestræ maiori ex parte obnoxiorum, atque ab illius nutu omnino pen-
dentium, vel in religionis, vel morum reformationis causa, tantique momenti negotio, uni-
versæ Reipublicæ Christianæ, eique Provinciæ (præsertim cuius mores & iustitiae parum
eis nota) leges præscribant.

Præterea eiusdem inuictissimi Romani Imperatoris semper Augusti nomine, & speciali
mandato, prout supra protestor atque denuncio sanctitatis vestræ responsonem illegitimar,
præsentis negotio & necessitati ineptam & inconuenientem, fucæ & figmentis plenam, ac
propterea delusoriam fuisse & esse, nulloque iure, nullaque ratione subsistere.

Hæc omnia pluribus verbis testatur. *Thuanus li. 10. 4. ad annum 47.* ubi miræ Pontificum
artes patehant.

b Idem nobis licet quod Cæsari. Obserua enim quæ post has tragedias, scribit *Onuphr*,
in his verbis. Quum verò nullis Cæsaris aut obtestationibus aut contestationibus Pontifex
Paulus tertius adduci potuisset, ut suos Episcopos Tridentum reuocaret, Cæsar anno qui
secutus est, Augustæ conuentu habito (præfatus) serius quam sperauerat, Conciliū speratum
finem habiturum, de Principum Imperij consilio librum euulgauit, certa religionis capita
continentem, quæ omnes passim obseruarent donec Conciliū perficeretur. Vnde etiam in-
tercipi sine Intercreligio, quasi ad certum tempus duraturum, librum ipsam inscripsit.

iudicialia,

lios *Seleucia* congregauit. Similiter Pontifex *dimidia-*
tos Patres Bononiam transtulit, reliquos Tridenti re-
liquit. Tulit hoc *indignissimè* Cæsar, atque è vestigio
oratore suum *Mendozam*. Romam mittit, qui in os
Pontificis palam a protestatur, *nullam esse auctorita-*
tem Episcoporum *Bononia* congregatorum, utpote
à nutu Pontificis Romani pendentium. Hactenus hi-
storia: *Demonstrationem attexo*: Si ea de causa (vel
ipsis Hispanis asserentibus) nulla fuit auctoritas E-
piscoporum Bononiæ congregatorum: quod à nutu
Pontificis Romani pendebant. Eodem plane iure to-
tius^b scenæ fabulam repudiamus.

Omnes enim (*quotquot unquam Tridenti aderant*
Episcopi) libertatem suam Romano Pontifici, etiam
sub *iuramento* manciparunt. Formula verò iuramenti
è media barbarie petita, inter cætera est huiusmodi.

Ego electus Episcopus non ero in *Concilio*, in *facto*,
seu in *tractatu*, in quibus contra dominum nostrum
Papam, vel Ecclesiam Romanam aliqua sinistra, præ-

iudicialia, personarum status, honoris, & potestatis eorum machinentur, Hæreticos, schismaticos, rebelles contra dominum nostrum Papam, pro posse persequar, & impugnabo.

O quam seruile pecus Episcoporum, ad stabulum potius quam ad Cathedram natorum!

Atqui Iuramentum hoc (inquit ^a Bellarminus) libera in Concilio suffragia non tollit; vtinam non sustulisset.

Cum enim in ^b Comitij Norimbergensibus omnes imperij ordines à Romano Pontifice enixè peterent, vt iuramentum hoc futuris in Concilio patribus relaxaret: Respondet se *nullo modo admissurum*, vt ita *sibi manus* ^c *colligentur*.

Atque hoc modo tyrannidem suam stabiliuit Pontifex; libertatem suam perdiderunt Episcopi.

Hocce ergo *liberum*, in quo ad ^d libidinem Romani Pontificis colla submittere, voces inflectere, nihil nisi (quod domino deo suo Papæ arriserit) spirare, totius Ecclesiæ iudices, sub *pæna periurij* cogebantur.

In carcere ego sententiam dicerem, quam in hoc cætu liberorem.

Quale hoc concilium, quam *liberum* vidimus: quam *legitimum* consequenter audiamus.

In Concilio ^e Niceno, Arius cum suæ factionis Episcopis.

^f Constantinopolitano, triginta sex Episcopi Macedoniorum.

& Pontifex Maximus, tu es Princeps Episcoporum, & hæres Apostolorum, in Primatu Abel, gubernatu arca Nohe, Patriarchatu Abraham, ordine Melchisedech, dignitate Aaron, auctoritate Moyses, iudicatu Samuel, zelo Hebræi, mansuetudine David, potestate Petrus, vñctione Christus, Turpius inexam, Concil. Trident. c. Socras, lib. 1. cap. 5. f. Socras, lib. 5. cap. 8.

^a Impertinens est conditio quia illud iuramentum non tollit Episcoporum libertatem. Bellar. lib. 1. de Concil. cap. 27.

^b Fasciculus rerum sciendarum Colonie impressus, 1524.

^c Principes legant primam. Bellar. respons. lib. 1. de concil. cap. 2.

Iniquum est inquit, inferiores liberare ab obedientia superiorum. Quemadmodum iniquum vt quociescunque sunt Comitia imperialia, Imperator debere liberare à Iuramento fidelitatis omnes Principes, &c.

^d Papa est quoddam numen, quasi visibilem Deum præ se ferens Ludovicus Gomestius. Sic enim sonant verba quibus compellant Papam impietatis & blasphemie plenissima. Tu es Sacerdos, & Magnus,

^a *Socrat. lib. 7. cap. 23.*

^b *In Actis.*

^c *Thuanus lib. 7. fol. 720. Sleidanus lib. 23. prolixè & grauiter omnem dolum descripsit.*

^d *Cap. nullus introducatur 4. 7.*

Gregorius 9. fateatur se nihil definire aut statuere posse, contra partem aduersam inauditam. Cap. 1. Extr. de causa possessionis.

Zepherinus. Absens nemo iudicetur, quia dicitur & humanae leges hoc prohibent.

^e *Actis.*

^f *Actis.*

^g *Sleidan. lib. 23. lege historiam totam. Et Thuanus lib. 7. fol. 717.*

Cap.

^h 1523.

Gentilettus.

^a Ephesino, Nestorius cum suæ opinionis socijs.

^b Chalcedonensi Dioscorus, cum suis Aegyptijs causam dicebant.

Tridenti verò, *diploma* publicū secundum formam Basileensem, ne *uni* protestantium conceditur.

Hocine ergo *legitimum*? in quo *Actor, Reus, Index*, eandem sustinet personam.

Damasi Papæ ^d Canonem intelligant papicolæ, Idem non sint *accusatores & iudices*, sed per se *accusatores*, per se *iudices*, per se *testes*, per se *accusati*, vnusquisque suo ordine.

In ^e Concilio Ephesino *reus* Nestorius, *actor* Cyrillus. In Concilio ^f Chalcedonensi, *reus* Dioscorus, *actor* Eusebius. In conuentu Tridentino, Papa qui ante à Luthero; *nundinarum* arguebatur, seipso *reo*, seipso *actore*, seipso *teste*, seipso *iudice* absoluitur. *Quo modo, vel ipse potest absolui Diabolus.* Theologi verò protestantium *Wittenbergici*, *Argentoratenses* qui aderant, nec ad ius suffragij admissi, nec in Concilium intromissi, nec ^g auditi, nec postulati condemnantur.

Nec Concilium igitur, nec *liberum*, nec *legitimum* fuisse constar.

Videamus vtrumne *Christianum* sit.

In hoc enim conuentu *Florentini demonis* Senatum libenter agnosco, Christianæ simplicitatis ne vmbra quidem deprehendo.

Audite *stratagemata* plusquam *infernalialia*.

Sponder *Adrianus* Papa ^h Norimbergæ, *liberum* in Germania Concilium, in quo vniciq; libere suam sententiam proferre liceret. Quatuor verò nominatæ sunt ciuitates ab ordinibus, vt vel *Maguntie*, aut *Argentorati*, aut *Colonia*, aut *Matis* conuocaretur.

In

In Dieta *Spiræ* congregata anno 1526, constitutum est à Principibus, vt intra annum, in Germania Concilium haberetur, aut *Oecumenicum*, aut *Nationale*.

In Dieta *Augustæ* anno 1530, promisit *Carolus Cæsar*, se intra *semestre* tempus effecturum, vt Pontifex & Reges Christiani, de conuocando Concilio conuenirent, cuius sequenti anno celebratio inciperet.

Conuentu *Ratisbonæ* 1532. decretum fuit. Protestantium Ecclesijs licere, fidem confessionis *Augustanæ* insequi, & obseruare: dummodo nihil nouaretur aut doceretur, scribereturue amplius, quam quod in ea contineretur, donec Concilium haberetur. Hoc *Ratisbonensi* conuentu decretum, 23. Iulij constitutum fuit, & Edicto *Cæsaris* sancitum 2. die Augusti eiusdem anni.

Successor Adriani Clemens septimus 1533. per Legatum suum *Hugonem*, *Saxoni* promittit, quod si intra biennium, liberum in Germania Concilium non haberetur, se illis secundum Augustanam confessionem, viuendi libertatem facere.

Propius accedo. In apertione conuentus Tridentini *Carolus à Spiræ* 1546. profitetur, idque *Lantgrauio* a Thuanus lib. 2. pag. 107. *Hessæ*, se Concilij Tridentini celebrationem ad hoc tantum procurasse, vt Ecclesiastici, seipso emendarent, non vt Protestantes cogeret, vlla ex parte ab Augustana confessione recedere.

Deus bone, nihil Pontificum promissa, nihil ordinum decreta, parum Imperatoris (alias æquissimi) fides interposita, aut veri, aut Christiani sapiunt.

^b Tunc enim temporis, Pontifex *Paulus*, centum au-

b Thuanus libro 2. pagina 118.
sl. id. in. lib. 17.

reorum *millia* *Cæsari* soluit, aureorum *millia* centum *Venetijs* deponit.

^a Thuanus *ibid.*
Sleidan. lib. 16.

^a *Tunc* temporis, Pontifex *dimidiam* partem bonorum Ecclesiæ Hispanicæ *Cæsari* concedit. Insuper permittit, vt ex *annis* prouentibus *Monasteriorum* tantum *Carolus* diuenderet, donec ad aureorum *millia* *quingenta* conficeret.

^b *Sleid. 16. Thuan. lib. 2. fol. 135.*
Quidam Italus in Thuringia prope vinariam deprehensus est, qui tormentis subiectus sibi & alijs nonnullis *Rome* datâ pecuniâ Pontificis nomine fatebatur, vt incendijs & veneno per *Germaniam* quantum possent, maximam perniciem darent. *Thuanus lib. 2 fol. 164.*

^b *Tunc* temporis, Pontifex nepotem suum *Octauium* cum *armata* manu, ad grassandum in nostras Ecclesias per *Tridentum* ablegauit, vt coniunctis viribus, *Cæsar* & Pontifex Religionis Principes *occisione* occiderent.

Neque enim sine sanguine litare potest, luporum *Romulidumq. progenies.*

Conuenticulum itaque perditæ factionis, promissum *Germania*, indictum *Mantue*, inchoatum *Tridenti*, translatum *Bononia*, *Tridenti* recollectum, *periurijs* inceptum, *fragmentis* confutum, *sanguine* madefactum, *arte* plusquam *Sinonia* fabricatum. Quis est, aut tam *bospes* in Historia, qui *Concilium*; aut tam *abiecta* seruitutis, qui *liberum*: aut tam *ignarus* iuris, qui *legitimum*: aut tam *nullius* fidei, qui *Christianum* fuisse, vel per insomnium cogitauerit.

Incalefcit iam mihi animus, vt *Paulum Necro-*

^c Erat enim *Papae* Pontifex non Astrologiæ modò, sed & Necromantiæ, sicut pro certo confirmatur, admodum studiosus, *Sleid. libro 19.*

Annon turpissimum est te pendere totum ab astrologis & necromanticis. Negari factum non potest, nam & honoribus illos & facultatibus, atque donis. amplificasti *Cocium Marcellum, Gauricum Lustranum Sleid. lib. 21.*

Mathematicis nonnihil operum dedit. Eorum tamen studiorum quod occulta, & plerumque exitu yana sunt, & alioqui sacratis viris parum digna culpam sustinuit. *Onuphrius in vita Pauli tertij.*

Quod denique in consilijs capiendis, ac cæteris rebus suis, semper astrologos, atque adeo *Lucam Gauricum*, quem & mentis adhibebat contulisset. *Thuan. lib. 46.*

manticum,

manticum, ^a Iulium-Epicurum, ^b Pium vaferrimè *impium* Cerberea inferni capita viuus coloribus depingerem.

Sed me meum reuocat obsequium, vt temporis habita ratione, quæ de Apostolis, & Presbyteris dicenda restant, paucis absoluam.

Vos interea quod adhuc fecistis, patienter attendite.

furtim, voluptates sequebatur, *Pontifex* factus, votorum omnium compos, abdicata rerum cura, hilaritati & Genio suo nimirum indulgit. *Onuphrius* in vita *Iulij* 3.

Is soluti ad omnem licentiam animi homo, statim adepta dignitate, qualis esset omnibus manifestum fecit. Nam cum antiquæ consuetudinis sit, vt nouus Pontifex *Galerum* cui velit, largiatur, eum iuueni cuidam, cui *Innocentio* nomen, (quique quod in familia, *Simie* curam gereret, *Simie* etiam post adeptam dignitatem nomen retinuit) cognomine etiam suo atque attributis donauit. Querentibus verò *Cardinalibus*, quod indignum hominem ad tantum fastigium euexisset, non inurbanè respondit: Et vos quid tandem in me meritorum comperistis, quem Christianæ Reipublicæ principem constitueritis? *Thuan.* libro 5. in principio.

b Morum ei diuersa tempora. Egregius vita famaue fuit, quoad priuatus, vel in Magistratibus, prioribus sub Pontificibus vixit. Pontifex creatus, dum Tridentinum Concilium viguit, multa optimi præclarique Pontificis documenta dedit. Concilio absoluto, suo ingenio vtens, in multa quæ non ita ab omnibus probantur, prorupit. *Et paulo post:*

Erat palam iracundus, occultè inuidus; ad audiendum impatiens, difficilis, in responsis aliquando acerbis, dominandi cupidus, vaser, cuiuslibet rei quæ ignorari sua intererat simulator ac dissimulatur: timidus, audax tamen ad occultandam audaciæ specie formidinem. Parum gratus est habitus, parres & eos præsertim quorum operâ, pontificatum, & alios honores obtinuit, neglexit, pecuniæ cupidus, ac ad aurum accipiendum etiam cum alieno detrimento attentus; ad seruandum parum cautus. *Et paulo post:*

Amicitias non ex re, sed conimodo æstimabat. *Onuphrius* in vita *Tij quarti* propè finem.

Congregati sunt Apostoli & Presbyteri.

Congregati sunt Apostoli, *electi* è turba, *Lucæ* 6. *Spectatores* gloriæ, *Matth.* 17. *Participes* cœnæ, *Matth.* 26. *Afflati* Spiritu, *Ioh.* 20. *Legati* à latere, *Mat.* 28. *Accensi* igne cœlesti, *Act.* 2. Omnium Christi actorum, testes oculatissimi, *Luc.* 1.

Adsunt *piscatores* hominum, qui corda irretiri:

C 3

Venato.

a Sunt qui constanter affirmant *Iulium* sibi ipsi hac ratione, mortem intulisse. *Et paulo post:* Ex ea vite ratione ludibrio commutata, mortuum serio contraxit. *Et paulo post:* Qui, namque *Cardinalis*, veluti

Venatores peritissimi, qui feras illaqueari: *Pastores* vigilantissimi, qui lupos abigere: *Aratores* solertissimi, qui spinas euellere: *Vinitores* nominatissimi, qui labruscas abscindere: A summo omnium magistro atque Doctore Domino nostro *Iesu Christo* didicerunt.

Illi verò summi Apostoli *Presbyteros inferioris* subsellij sacerdotes, in consortium *suffragij* admittere non dedignantur.

Paulus & Barnabas ascendunt Hierosolymam ad Apostolos & *Presbyteros*, versu secundo.

Congregantur Apostoli & *Presbyteri*, versu sexto.

Visum est Apostolis & *Presbyteris* legationem mittere, versu 22.

Visum est Apostolis & *Presbyteris*, synodalem Epistolam conscribere, versu 23. Visum est concorditer *coactis*, versu 25. Visum est Spiritui sancto & *nobis communiter* afflatis, versu 27.

Qui *vnà* implorantur, *vnà* congregantur, *vnà* mittunt Legatos, *vnà* conscribunt Epistolam, *vnà* quasi animâ animantur, *vno* spiritu afflantur, in *vnum* consortium *suffragij* decisorij *proculdubio* inaugurantur.

Videt hoc Baronius, & concedit: Videt hoc *Lodovicus* in Concilio Basileensi: aliàs ad miraculum doctus & blasphemat. Apostolorum (inquit) exempla, miranda potius sunt quàm imitanda. Videt hoc nasutissimus omnium *Bellarminus*, & distinguit. Quod ad *disputationem* admissi sunt *Presbyteri*, ad *sententiam definitiuam* dicendam soli *Apostoli*. At quàm frigide, quàm ieiunè, quàm contra conscientiam impiè.

Actorum enim 16. versu 4. Paulus, Silas, Timotheus, tradebant Gentibus instituta, quæ decreta fuerant ab Apostolis & *Presbyteris*.

Audin' verò Bellarmine, decreta, quid ni ergo definita? Nihil enim aliud est decernere, quàm definire. Nunquam enim iure *divino* sancitum est: cuius nec *præceptum*, nec *typum* nec *exemplum*, nec *consequentiam*, nec *rationem* in tota Scriptura reperire possunt bicornium parafiti. *Anticyram* nauiget Bellarminus, atque Eleboro vtatur frequentiori, quia *ea de causa* Episcopos iudices *solos* in Concilio asserit habendos, quod *Pastorum* nomine insigniantur. Pastoris (inquit) est *docere*: Quis negat? Qui docet in Concilio præsit vt *Index*: Quis inficiatur? Ergo quicumque *Pastor* est *Index* sit in Concilio: Quis abnuat?

Atqui *soli* Episcopi non docent: *Soli* non pascunt: Immo in *Papatu* *soli* Episcopi *non docent*, nec pascunt. *Mendicantium* illud munus est, non *Episcoporum*. *Soli* ergo Episcopi non sunt admittendi, immo *soli* Episcopi *ignauum fucum pecus*, à præsepibus Conciliorum arcendi. Atqui inquit Bellarminus, optima interpret *Scripturæ* est *praxis Ecclesiæ*. *Dato* hoc, sed non *concesso*: illud quæro, vtrum *praxis Ecclesiæ* ante Concilium Nicænum (dum *particularia*, & pene *clancularia* celebrantur Concilia) tam *liquido* constat, vt argumenta (non dico *demonstratiua*) sed *topica* hinc elicere, atque effigiare valeamus.

Deinde cum nec *reuelatione* diuina, nec *praxi* ab Apostolis *contigua*, *superba* tyrannis fulciatur, Illud quæro qua *ratione*, *pares scientia*, licet *potentia* *impares*: *Talento* æquales *spirituali*, licet *inequales* *præmio temporali* (dum Episcopi tanquam *Rana* vnum *Placet* in Ecclesia crocitant) *Presbyteri* tanquam pisces obmutescant.

In Con-

a *Apologia 2.*

In Concilio ^a Niceno *Arhanasus* tum temporis Alexandri Alexandrini Diaconus, ^{in appellatione et doctrina et auctoritate} *Solus* cum omni libertate impietatem Arianam profligauit. Ecce *Sapientiam*.

b *Euseb. lib. 7. cap. 28.*

In Concilio Antiocheno secundo, *solus* ^b *Malchion* Ecclesiæ Antiochenæ *Presbyter* Paulum Samosatenum, in reddendis rationibus lubricum, quæstionibus suis vrsit, & argutè redarguit. Ecce *subtilitatem*.

c *Tomo Conci. 1. Quensell.*

In Concilio Constantinopolitano sub Nectario, vnus ^c *Sisinnij presbyteri* Concilio, tota contentio sopitur. Ecce *prudentiam*.

d *Tractatus vetus de Concilio- rum autoritate impressus, apud Durandum, sicut arbitror Nicholai Iandrensis in Selanoma Episcopi. e Pius secundus.*

In Concilio ^d Lugdunensi Gregorius decimus, Thomam Aquinatem, nec *Episcopum*, nec *Abbatem*, nec *Pralatum*, propter eminentem scientiam *Iudicem* constituit. Ecce *scientiam*.

In Concilio ^e Basileensi cum *Episcopi* terrenam potentis faciem, atque iracundiam *Eugenij* sustinere non ausi sunt, *presbyteri* nec minis territi, nec fame, nec bello, nec peste sæuissima à sancto proposito remoueri, vel retardari potuerunt. Ecce *fortitudinem*.

Quorum ergo *sapientiam, subtilitatem, prudentiam, scientiam, fortitudinem* suspexit olim Ecclesia, illos ad rixas tantum amandandos, ad ius suffragij decisorij non admittendos qua ratione somniamus? Nisi sicut olim ignis vulpium *candis*, ita Spiritus sancti gratia, Episcoporum *insulis* alligetur.

f *Lib. 1. de Concil. cap. 15.*

Vlterius cum ex ^f Bellarmino constat. *Cardinales, Abbates, Generales Ordinum*, aut ex *privilegio*, aut ex *consuetudine*, etiamsi *Episcopi* non sunt, ius habere suffragij decisorij. Quale illud *ius* sit prorsus ambigo. Aut enim *Iure diuino*, aut *positiuo*, in tantum illi fastigium euehantur. Si *diuino*, ergo iure diuino Episcopi *soli*

soli non iudicant. Si positino, qua ratione Idola Babylonis aurea, à politicis primum inuenta, quæ in quatuor primis Concilijs, tanquam Ranæ in paludibus delituerunt, ad ius decisiuum admittuntur, qui verò à Deo instituti sunt Presbyteri, prorsus eliminantur.

Præterea, ^a Eusebius Concilij primi Antiocheni, contra Paulum Samosatenum historiam conscripserat, octo tantum Episcoporum nomina recenset. Coronidis tamen loco illud appingit. Poterat quispiam innumeros etiam alios *Presbyteros*, pariter ac *Diaconos* connumerare, qui ob eandem causam Antiochiam venerant, verum inter illos, *illustriores* erant quos recensui.

^a Lib. 7. ca. 27.

Vtunque ergo in Concilijs, ob eandem causam (ad profligandos nimirum hæreticos) adfuerunt Presbyteri, simulq; iudicarunt: historici tamen, (*illustriores*) tantum posteritati commendarunt.

Neque verò (quod palmare est Bellarmini argumentum) idcirco decreta à (solis) Episcopis facta demonstrantur, quod (soli) Episcopi subscripsisse, historicorum annalibus inueniuntur.

In Concilio enim Niceno (sicut hodie habetur) trecenti decem, & octo Episcopi subscripserunt.

Cum tamen ^b Canones Niceni Concilij *suppositi* pro veris asseruntur. ^c Exemplaria subscribentium *corruptissima* & *contraria* circumferuntur. Quæ fides habenda est tam *disparis forma* atque figuræ *monumentis*. Præsertim cum in Concilio *Constantinopolitano*

^d *Presbyteri, Diaconi, Archimandrita*, in depositione Eutichis subscripserunt. Vtunque etiam Episcopi hac formula plerumque vtuntur (ego *iudicans subscripsi*) Presbyteri (ego *subscripsi*) illo tamen in Con-

^b Concilio Carthageniensi sexto.

^c Exemplaria 4. omnia & singula deprauata, vt collectorum exderet ineptæ & multiplicis variationis. Nullius enim eorum cum altero cõuenientia fuit. Tomo 1. Concil. Quensell.

^d In Concilio Caledonensi lecti. Tomo 1. concil. Quensell.

cilio *Dorotheus* Episcopus hac utitur formula, (*consensi & subscripsi*) *Amelius* Episcopus *Opotanz* ciuitatis hac formula (*subscripsi*) *Secundinus* *Noselanensis* Episcopus hac formula (*his gestis subscripsi*.)

Cum itaque tam variaz subscriptionum formula pro ingenio cuiuslibet subscribentis publicantur, quam puerili sophismate imponit credulis *Bellarminus*; (*Episcopos*) tanquam *Iudices definiendo* (reliquos) consensiendo tantum subscripsisse. Si enim subscriptionis *Presbyterorum* ne vestigia quidem apparent; non tamen adeo elinguis est historia, ut *Presbyterorum suffragia* (etiam *decisoria*) perpetuo inuoluat silentio.

a *Enseb. lib. 7.*
cap. 29.

In Epistola ^a Synodali ad *Dionysium Romanum*, & *Maximum Alexandrinum*, *Malchion* & *Lucius* Presbyteri, inter reliquos nominatim recensentur, qui *Paulum Samosatenum* excommunicauerunt, loco mouerunt, *Demetrianum* in eius locum substituerunt.

Excommunicare, loco mouere, alium introducere, annon, hoc est definitiuè iudicare?

b *Tomo 2. concil.*
Quentell.

In Concilio ^b *Toletano* quarto, capite tertio, forma Concilij bene ordinati quali ob oculos ponitur, cuius particulam paulo prolixiorē non grauabo adiungere.

Et conuenientes omnes Episcopi pariter introeant, Post ingressum omnium Episcoporum atque confesum vocentur deinde *Presbyteri*, quos causa probauerit introire. Post hos ingrediantur *Diaconi* probabiles, quos ordo poposcerit interesse. Et corona facta de sedibus Episcoporum, *Presbyteri* à tergo eorum resideant, *Diaconi* in conspectu eorum stent. Deinde ingrediantur *Laici*, qui electioni Concilij interesse meruerunt. Ingrediantur quoque & *Notarij*, quos ad recitandum vel excipiendum ordo requirit.

Et

Et prope finem illius capituli.

Concilium nullus soluere audeat, nisi fuerint cuncta determinata. Ita ut quæcunque *communi* deliberatione *finiuntur*, *Episcoporum singulorum manibus subscribantur*. Tunc enim Deus suorum Sacerdotum Concilio interesse credendus est, si *tumultu* omni abiecto, sollicitè atque tranquillè Ecclesiastica negotia terminentur.

In hac formula Concilij obseruandum est : Episcopos & Presbyteros *sedentes*, & tanquam à *Cathedra iudicantes* describi. Deinde quod ea quæ *communi deliberatione determinantur*, *soli Episcopi* tumultus vitandi causâ subscribunt.

Sola ergo *scriptio* Episcoporum, non est descriptio iudiciorum ; confusionis *declinanda* ergò, *soli* Episcopi *subscribunt*, *soli* non *iudicant*.

In Concilio ^a Basileensi argumentorum pondere ^a *Pius secundus*. deliria *Panormitani* elidit *Arelatensis*. Constantiensis inquit Concilij, recens memoria extat, ubi & *plurimi ex nobis* fuerunt, & ego etiam, qui nondum *Cardinalis* nec *Episcopus*, sed tantum *Doctör* eram, interfui : vidique sine difficultate *inferiores* cum Episcopis ad *decisionem* rerum admitti arduarum. Nec pudere nos debet *maximam* illam & *sanctissimam Synodum* imitari, quæ & *Pisanum Concilium*, & illud amplissimum *Lateranense* secuta est, in quibus iudicasse cum Episcopis *Presbyteros* non est ambiguum.

Si enim soli Episcopi vocem habent decisiuam, id demum fiet, quod nationi placebit *Italica* : quæ *sola* nationes *omnes alias* in numero Episcoporum, aut *aquat* aut *superat*.

Hoc illius *dictærum*, non tam *patrocinium* veri fuisse,

isse, quam *Vaticinium* mali, Tridentina factio facto comprobauit.

a *Slaidan. lib. 17.*
ad annum 1549.

In primo enim conuenticulo sub ^a *Paulo* tertio, aderant tantum Archiepiscopi quatuor, Episcopi triginta quatuor: Inter hos duo *Galli*, quinque; *Hispani*, vnus *Illyricus*, triginta reliqui, omnes *Itali*.

b *Protestatio*
ministerum.

Cum in conuentu Tridentino de residentia ^b Episcoporum indispensabili diu certatum fuit, Papæque in dispensando *omnipotentiam*, aut imminutam, aut penitus sublatam fore, Legati persentiscerent, *Papam* per dispositos equos festinanter certiolem faciunt.

Legati interim *dolo* singulari Sessionem *procrastinant*, donec Papa quadraginta Episcopos omnes *Italos* Tridentum miserat, vt *maior* pars, non argumentorum pondere, sed suffragiorum numero vinceret *meliolem*.

c *Thuanus lib. 7.*
pag. 725.

Sub ^c *Iulio* 3. In trepidatione *Oenopontica*, Patres Tridentini sparsim profugunt; atque ita dissolutus Concilij conuentus fuit: In quo præter Legatos Pontificios, & Cardinalem Tridentinum, Numerati sunt Episcopi sexaginta duo, & ex ijs *Germani* octo, *Hispani* viginti quinque, *Sardi* duo, *Siculi* quatuor, *Hungarus* vnus *Agriensis*, reliqui *Itali*.

d *Ousprias*
in Pio.

Sub ^d *Pio* 4. aderant ducentum nonaginta vnus Episcopi, specie *honestiori*, fraude *maiori*. Inter hos enim *maior* pars, centum nimirum octoginta octo, omnes *Itali*.

e *Tomo 3. Con-*
ciliorum Quentell.

Eleganter itaque Cornelius ^e *Mussus* Bipontinus ille *logodædalus*, oratione ad patres Tridentinos habita, *vulpinare* illum conuentum, (equo Troiano) assimulauit. In quo tot, natione *Itali*, fide *Græculi*, ad prodendam vnâ Dei Ecclesiam, inclusi, delituerunt.

Causam.

Causamque nullam ego *aliam* video, ob quam *Presbyteri* exularent. Præsertim cum in Concilio *Niceno* primo *Victor & Vincentius, Presbyteri, Calcedonenſi Paſcaſus Presbyter.* Sub *Flauiano, Theodorus & Georgius Presbyteri.* Niceno ſecundo *Petrus Presbyter,* locum Romani Pontificis tenuerunt.

Pro mea enim *hebetudine* non intelligo, quomodo qui *pro alio* ſubſcribit, *per ſeipſum* non iudicat.

Auſoritatem alteri *communicare* poteſt Papa, *iudicium* non poteſt: locum poteſt affignare, ingenium non poteſt.

Uſcunque honor ſit Episcopii mittentis, ſententia & deſinitio eſt Presbyteri ſubſcribentis.

Dilectiſſimi itaque fratres *Compresbyteri mei,* videtis vocationem veſtram, poteſtatis iudiciariæ capacem, ſummisque Episcopis quaſi ſociam & ſubſidiariam: Nihil autem aliud reſtat, niſi vt fide integra, vita proba, labore aſſiduo, iugi oratione, charitate mutua, humili erga ſuperiores obſequio, tanto nos honore dignos exhibeamus. Humili (inquam) obſequio; quo nihil aut Deo *gratius,* aut Eccleſiæ *utilius,* aut nobis ipsis *ſalutarius.* Sic enim *Dei prouidentiam* adoramus, *Eccleſiæ unitati* conſulimus, noſtræ *ambitioni frenum* iniicimus.

Hinc, inquit Cyprianus, Dominicæ pacis vinculum rumpitur, hinc charitas fraterna violatur, hinc adulteratur veritas, vnitas ſcinditur, ad hæreſes atque ad ſchiſmata proſilitur, dum obtreſtatur Sacerdotibus, dum *Episcopis* inuidetur, dum *quis,* aut *queritur,* non ſe potius ordinatum, aut *dedignatur* alterum ferre *prepoſitum.* Hinc recalcitrat, hinc reſbellat, de zelo ſuperbus,

bus, de *amulatione* peruersus, animositate & liuore, non *hominis* sed *honoris* inimicus. Hinc ad Cathedram pestilentiae per scalā Simonis Magi ascenditur, quantumvis propter breuissimi temporis volaticum gaudium, cum pecunia sua ibit in aeternam perditionem.

a Cyprianus de
Zelo & Liuore.

Quænam verò est ambitiosa illa Erinns? Quænam inuidiæ Furia? Quod monstrum, ex ambitione & inuidia conflatū, quod odit in alio, vel merita propria, vel beneficia diuina? Si merenti inuideas, qualis dementia, aliorum *gloriam* facere *pœnam* tuam? Si *immerenti*, qualis *insania*, aduersus Dei *providentiam* latrare: *Pariq; scelere aut bono inuidetur, aut Deus blasphematur.*

Satis *honoris* habet, qui rectè facit: satis *reuerentia*, cuius vita *fulgur*, oratio *tonitruū*, quod de Basilio olim Nazianzenus: Satis *regiminis*, qui grandem Ecclesiæ vineam, Domini plantatam manu, Christi redemptam sanguine, Spiritus rigatam gratia, sibi commissam intellexerit. Vosque *reuerendissimi Patres*, nolite eos habere *despicatui*, quos in *idem* Iudicij laborisque consortium euexit Deus.

Quod Aaron & filij eius in *Synagoga*, hoc Episcopi & Presbyteri in *Ecclesia*.

Presbyteri vos, parentum loco venerentur: Episcopi nos, filiorum loco tueantur: Ne illud Domitij ad Neronem vel inuiti audiat: *Non te habeo vt Principem*, qui me non habes vt Senatorem.

Apostolis, vicaria ordinatione succedunt *Episcopi*, *Septuaginta* discipulis, analogia *Ordinis*, licet non *Ordinationis* succedunt *Presbyteri*. Vtrosque in Ecclesia constituit Spiritus sanctus, ad *coagmentationē* Sanctorum, ad *opus* Ministerij, ad *edificationem* corporis Christi.

Magna-

Magnatibus sæculi adulantur nimis abiecti, qui Sacerdotibus cleri dominantur nimis superbe, parique fastidio docentur hostes Ecclesiæ utrosque contemnere: In postrema nos labentis sæculi tempora reseruamur, rumores bellorum audiuntur; consurgit Gens contra gentem, & regnum contra regnum armatur. Accuuntur ubiq; gladij sæuientes, distringuntur romphææ, hastilia poliuntur, accenduntur scloppetæ, eniscerantur grauidæ, trucidantur infantes, & Meretrix Babylo-nica Martyrum sanguine inebriatur, & nos salutis publicæ immemores, aut altum sapimus, aut altum dormimus. Atqui vel clangore tubarum expergefacti, vigilemus, mutua charitate agglutinemur, mutuo consilio, & auxilio, laboranti patriæ, periclitanti Religioni succurramus. Nimis insanit, qui corridente Repub. priuatam salutem sibi pollicetur.

Urbe à Gallis occupata, obfessi in Capitolio Romani, ex mulierum * *capillis* tormenta faciebant. Est enim non scripta, sed nata lex, Quam non didicimus, accepimus, legimus, verum ex natura ipsa arripimus, hausimus, expressimus, vt si patria (quæ omnes omnium charitates in se complectitur) aliquod detrimenti patiatur, omnis honesta ratio esset expediendæ salutis: Arcana ego imperij non sapio, nec intelligo: illud scio, tot proceres, tot Equites auratos, tot Senatores electos, ad hæc Comitia, tanta alacritate confluisse, ac si fortuna omnes totius regni, ab euentu huius Concilij penderent.

At quid ego Rempublicam? Ecclesiam quod attinet; Habemus serenissimum Regem *Iacobum*, Religionis Patronum, omni præconio illustriorem, Religionis ergò, omnium *rabularum* inuidiæ expositum, de cuius pietate, nulla

* *Lactantius*
lib. 1.

nulla vnquam retro sæcula conticescent. Cuius pro-
 uidentia singulari, Ecclesia adhuc intacta, inter tot ma-
 lignantium conatus fulsiur. Illi (nos) *Academiæ* ar-
 cta *privilegia*, *Ecclesiæ* restaurata *mania*, *seditio-
 num* sopita *incendia*, *conculcat* a inimicorum molimina. Illi
 nos omnes: *fortunas* omnes: *salutem* vniuersam, de-
 bebamus. *Ingratissimi* omnium, quos Sol vnquam vi-
 derit, futuri erimus, si illi suppetias, *hilari* corde, *plena*
manu, *exemplo* singulari, non feramus. *Suppetias* no-
 stro Regi *feramus*, *petitiones* regum regi *offeramus*. Flo-
 remus inter vestibulum & Altare, & dicamus: Parce
 Domine, parce populo tuo, & ne des hæreditatem
 tuam in opprobrium, vt dominantur ijs nationes.

Tuque (O Clementissime Pater) exaudi oratio-
 nes nostras, vota suscipe, hauri suspiria, lacrymas col-
 lige, consilia impiorum deride, Pharaonem blasphe-
 mias anhelantem submerge, Ecclesiæ tuæ tempore
 opportuno succurre, omniumque nostrorum
 miserere, per Iesum Christum Dominum
 & Seruatorem nostrum, cui cum Pa-
 tre, & Spiritu Sancto, sit ho-
 nor, & gloria, nunc & in
 sæcula sæculorum.

Amen.

F I N I S.

